¶ Diceres. cur deus ſuos electos vult tribula-
ri paſſionib⁹. etiā i ſua grā ſtātibus. Rñdet᷑ ꝙ quāto
maiori grā hō a deo viſitat᷑. tanto maiori tribulati
one tribulat᷑. Jō ſunt tres cauſe. Primo quāto pl⁹ ho-
mines deuoti in grā ꝓficiunt. tanto ad ſufferēdū
ſunt fortiores. Jō vndiq; tribulantur vt merita cu
mulent᷑. Dicētes cū apl'o Phil'. iiij. Oia poſſū in
eo q̄ me confortat. Nā dñs deus eis aſtat. eos for-
tificat. iuxta illō. j. Chor. x. Fidelis de⁹ q̄ nō patie
tur vos tēptari vltra id qđ poteſtis. Scđo tales in
grā ſunt v̄tuoſiores. ergo plus tribulant᷑ vt virtu-
tes cognoſcant᷑. pſ. lxv. Jn multitudine v̄tut; tue
mentient᷑ tibi inimici tui. Tertio tales tribulatōe
indigent vt ſint cautiores ne ſuperbient. talis fuit
apl's. ij. Chor. xij. Datus eſt mihi ſtimulus carnis
mee angel⁹ ſathane vt me colaphiſet ne magnitu-
do reuelationū extollat me. Jō Greg. Poſtq̄ do
min⁹ hoiem ꝑ grām viſitat. ſubito illū ꝓbat vt co
gnoſcat qđ a deo hēat ne de grā ſupbiat. Figurat᷑
Gen̄. vij. Aque eleuauert᷑ archā in ſublimi. Spi-
ritual'r. Sic aque tribulationū eleuāt mentē hoīs
boni ad ſublimitatē diuinitatis ⁊ ad noticiā diuie
charitatis. Juxta illō apocal'. iij. Ego q̄s amo ar-
guo ⁊ caſtigo. Et ad hanc interrogatōz ſaluatoris de
calice paſſionis rñderunt. poſſum⁹. Dicit Chryſo.
ſup Mat. Hoc nō dicunt ex fiducia fortitudinis
ſ; ex ignorantia paſſionis. Nā inexptis videt᷑ leuis
eſſe temptatio paſſionis ⁊ mortis. Jō ait illis. Ca
licē meū bibetis. Dicit Bed. ſup Marcū. Bibit
iacobus calicē paſſionis. qñ ab herode capite trū
catus eſt. Sed qđ de iohe quō bibit. q̄ ꝓpria mor-
te vitā finiuit. Rñdet Hyero. Propt᷑ martyriū fu
it miſſus in feruentis olei doliū. ⁊ demū in inſulā
pathmos relegat⁹. Rñdet eis ihs. Calicē meū bi-
betis. Remigius. Bibit iacob⁹ in paſſione. Joha
nes in ꝑſecutōe. ſ; ſedere ad dexterā aut ſiniſtram
meā. nō eſt meū dare vobis. Diceres. tamē dixit
Mat. xj. Oia ſūt mihi tradita a prē meo. ⁊ Mat.
vl. Data eſt mihi ois ptās in celo ⁊ in terra. Reſpō
det Remigius. Hoc intelligit᷑ dupl'r. Primo ſm
humanitatē quā traxi a matre mea que eſt amica
vr̄a. ſm quā ſum veſter conſanguine⁹. nō eſt meū
dare vobis. ſ; ſm diuinitatē in qua ſum prī equal'.
Alio mō non eſt meū dare vobis. ſ. in ſtatu in quo
vos eſtis. q2 ſupbi ⁊ elate mētis. pſ. c. Nō habita-
bit in medio dom⁹ mee q̄ facit ſupbiam. ſ; quibus
paratum ē a patre. ¶ Diceres. q̄ ſunt quibus
ꝑatum eſt regnū dei a deo prē. Rñdet᷑. Primo in-
nocentibus. Marc. x. Sinite paruulos venire ad
me. taliū em̄ eſt regnū celorū. ⁊ hoc ex pura gratia
⁊ ſine omni merito ꝓprio. ad Tytū. iij. Nō ex opi
bus iuſticie q̄ fecimus nos. ſ; ſm magnam miſeri-
cordiam ſuam ſaluos nos fecit. Jn ſignum illius
Johes vidit celū aptum xp̄o baptiſato. Sed heu
maledicte matres venerabili hereditate ꝓprios pu
eros priuantes crudeliores brutis que nutriunt ⁊
defendunt p̄ter ſcropham. Si tales digne vellent
penitere. conſulit eis Alexander terti⁹ vt intrēt re-
ligionē vbi ꝑpetue deplorēt pctm̄. Et hr̄ de his q̄ fi
lios oc. c. veniens. Si aūt repugnāte carnis debi-
litate ad hoc induci nō pñt. tūc eis nubēdi licētia
tribuat᷑. q2 tuti⁹ eſt vt in dño nubēt vni ſoli q̄ inho
neſte multos admitterent. ſ; tñ al's grauis pnīa in
iungat᷑. vt hr̄ de his q̄ filios oc. c. intellexim⁹. ¶ Se
cūdo regnū ꝑatū eſt penitētib⁹. Mat. iiij. Pniam
agite ⁊c. Figurat᷑ in rege Nabuchodonoſor. q̄ ex
ſupbia dixit. Nōne hec ciuitas babilon in robore
meo edificata ē. ꝓpt᷑ qđ expulſus fuit a regno ſep-
tē menſibus ⁊ poſtea reuocatus ꝑ danielē vſq; in
finē ſeptē annorū egit pniam. neq; panes neq; car-
nes comedit neq; vinū bibit. pacta pnia reſtitut⁹ ē
in regnū ſuū. de quo Aug⁹. ⁊ hr̄ in cañ. xxiij. q. iiij.
nabuchodonoſor. Nabuchodonoſor penitētiam
egit fructuoſam. ⁊ poſtmodū innumeros flagella
t⁹ ſuſtinuit. ⁊ regnū qđ ꝑdiderat rurſus accepit. ſic
de nobis vt dicit Aug. Qui pctā ꝑ pniam delene-
rit angelorū conſors i ꝑpetuū erit. ¶ Tertio regnū
paratū ē miſericordit᷑ agētib⁹. vñ Mat. xxv. Ve-
nite bñdicti ꝑcipite regnū prīs qđ vob paratum ē
ab origine mūdi. Jō aug. Prebe tectū. accipe celū
¶ Quarto ꝑatū eſt voluntariā pauptatē ꝓ xp̄o ſu-
ſtinētibus. pſ. lxvij. Paraſti in dulcedie tua pau-
peri deus. ſ. regnū. de q̄ Math. v. Bti paupes ſpū
qm̄ ipſorū eſt regnū celorū. ¶ Quinto ꝑatū ē v̄acit
ſe humiliantib⁹. Lu. xij. Nolite timē puſillus grex.
placuit em̄ prī meo vobis dare regnū. Figuratur
j. Reg. xvj. de filijs iſrl'. Saul mīm⁹ fuit vnct⁹ in re
gē. ad deſignādū hūilitatē. mō ipi erāt ſupbi. ergo
ſocietate regni indigni. iō dixit eis in textu. Scit;
q2 ꝑncipes gentiū dñant᷑ eorū. nō ſic int᷑ vos. dicit
Orige. ſ. violent᷑ dñari. ⁊ alios opprimere. q2 dicit
Bern̄. ſup Cañ. Sic lucifer a celi grā cecidit. ſic aīa
ſupba ad ꝓfundū inferni ruit. Jō ſubdit. Qui vo
luerit int᷑ vos eſſe maior ſit ſicut minor. iuxta illō
Eccl'i. xxxij. Rectorē te poſuit. noli extolli. ſed eſto
inter illos quaſi vnus ex illos. Nam dicit Ambr.
Si quis vult capere xp̄i maieſtatem. ſequatur ei⁹
humilitatem. ¶ Sexto regnū paratum eſt pugnā
tibus. Vñ canit eccl'a. Eſtote fortes in bello. et pu
gnate cū antiquo ſerpente ⁊ accipietis regnū eter
num. eo ꝙ dicit ſaluator. Mat. xj. Regnum celorū
vim patit᷑ ⁊ violenti rapiunt illud. de quo hr̄ i cañ.
xxiij. q. viij. Omni timore poſtpoſitio q̄ſq̄s fideliū
morit᷑ in bello qđ ꝯ infideles gerit᷑ celeſte regnum
meret᷑. Mat. v. Bti q̄ ꝑſecutionē patiunt᷑ ꝓpt᷑ iu-
ſticiā ipſorū em̄ eſt regnū celorum. Talis fuit beat⁹
Jacobus. vt patet in eius legenda.

¶ De ſancta Martha. ¶ Sermo cix

Mulier quedam Mar-
tha nomine excepit illum gaudens i do-
mum ſuam. Lu. x. Et legitur ꝓ euangeli
cali officio. ¶ Jn ſumma euāgelij duo innuuntur
Primo xp̄i ſuſceptio amoroſa. ibi. Jntrauit ihs in
quoddam caſtellū. ⁊ mulier q̄dā martha noīe ex-
cepit illū. Scđo ſubiūgit᷑ marthe adminiſtratio ſtu-
dioſa ibi. martha ſatagebat. ¶ De primo dicit
Jntrauit ihs in quoddam caſtellum. ſ. bethania
nomine. ⁊ mulier q̄dam martha noīe excepit illū
id eſt frequenter ſuſcepit in domum ſuam. dicit
Chryſo. Sanctorum feſta celebrant᷑ vt eorum ve-
ſtigia ⁊ exempla ꝑ nos imitantur. Nam ſicut mar
tha illum ſuſcepit. ſic nos eam imitari debemus.
Item martha ſuſcepit xp̄m in duplicē domū ſc;

interiorē ⁊ exteriorē. corꝑalē ⁊ ſpūalē. Primo in
domū ſpūalem cordis nr̄i. Nā ipſe ē hoſpes. vt dī
ꝑ ꝓphetā Iere. xiiij. Quaſi colonus futurus in
terra. ⁊ q̄ſi vir vagus declinās ad manendū. Nam
ꝯqueritᷣ de ſuo exilio. Matt. viij. Vulpes foueas
hn̄t. ⁊ volucres celi nidos. filius aūt hoīs nō habꝫ
vbi caput ſuū reclinet. Ipſe eſt hoſpes q̄ deſiderat
in nobis manere. Apoca. iij. Ego ſto ad oſtium et
pulſo. ſi q̄s ape. mī. intrabo Reuera pulſat dn̄s ad
oſtiū ſpūalis ⁊ corꝑalis domꝰ. Primo ad oſtium
ſpūalis domꝰ. de q̄ domo dicit ps. xcij. Domū tu
am decet ſcitudo dn̄e. ¶ Ad hāc domū pulſat
tripliciter. Prio obijciēdo bn̄ficia nature dī. Api
mihi. qꝛ ad imaginē meam te creaui. ꝯtuli tibi ſen
ſus. ⁊ corpus dedi. ⁊ mēbra decēter cōpegi. ⁊ ſani-
tatē mēbroꝝ tribui. Nā ſcribitᷣ Eccl̄i. xxx. Non eſt
cēſus ſuꝑ ſanitatem corꝑis. Scd̄o pulſat ꝑ bn̄ficia
fortune. dicēs. Aperi mihi. qꝛ ego dedi tibi panez
ad veſcendū. veſtes ad induendū. ſolē ad videndū
aerē ad ſuſpirādū. Sed heu miſer pctōr ingratus
de collatis bonis negligit dn̄o aperire. ſꝫ ad modū
ſerui pigri hoc obaudit. Cui dicetᷣ illud ꝓuerbi. j.
Vocaui vos et renuiſtis. in interitu vr̄o ridebo.
Tertio pulſat ꝑ bn̄ficia gr̄e dī. Aperi mihi. ego te
redemi. ſanguinē ꝓ te fudi. crucis penaz ſuſtinui.
dilectā animā meā ꝓ te poſui. iuxta illud Iere.
xij. Dimiſi domū ⁊ hereditatē meā. dilectā aiam
meā dedi in manus inimicoꝝ. O tales eū non in
tromittētes ⁊ iſta bn̄ficia mēte nō ꝑcipiētes ſunt
lapide duriores. ⁊ terra ignobiliores clauſtris in-
ferni firmiores. mortuis miſerabiliores. ſepulcris
fetidiores. Ad hāc ꝰ vocē interioris inſpirationis
q̄ neglexit adhuc ſurgere debet. ⁊ illō dicere Can.
v. Surrexi vt aperirē dilecto meo. ¶ Nā plu-
res ꝑſone ſunt q̄ libēter ſuſcipiuntᷣ. Primo dn̄i ſu
ſcipiuntᷣ ꝓpter dignitatē. Et ſic xp̄s ē nr̄ dn̄s Ioh.
xiij. Vos vocatis me mgr̄ ⁊ dn̄e ⁊ bn̄ dicitis. imo
dn̄antiū dn̄s ſum ⁊ rex regū. Apoca. xix. Nam eiꝰ
ptās eſt a mari vſq3 ad mare i celo ⁊ i terra. Matt.
vlti. Ipſe eſt rex quoꝝ militū nō eſt numerꝰ Iob.
xxv. ¶ Scd̄o ſuſcipiuntᷣ amici ꝓpter ꝓpinquitatē.
⁊ ſic ipſe caro ⁊ fratᷣ nr̄ eſt. Gen̄. xxxvij. Gerū. Pu
to q̄ me nō pōt ſpernere xp̄s. qꝛ os de oſſibus me
is ⁊ caro de carne mea. nā maior fraternitas eſt in
ter nos ⁊ dn̄m q̄3 inter dn̄m ⁊ anglos. Nā fraterni
tas angeloꝝ eſt ex pte pr̄is tm̄ rōne creationis. intᷣ
nos ⁊ eū ē fratᷣnitas ex pte pr̄is ⁊ mr̄is. Ex pte pa
tris rōne creatiōis. Ex pte mr̄is rōne ſuſcepte hu-
manitat. Iō figurati ſumꝰ ꝑ beniamin Gen̄. xliij.
cui ioſeph maiorē partē dedit. qꝛ fratᷣ ex vtraq3 ꝑ-
te. Et ſic xp̄s nos reficiet in humanitate ⁊ diuini-
tate. anglos vo in diuinitate tm̄. vt poſſemꝰ dicere
Act. xvij. Ipſius genus ſumꝰ. Idcirco eū ſuſcipe
re debemꝰ. ¶ Tertio ſuſcipiuntᷣ bn̄fici ꝓpter vtili-
tatē. Et ſic xp̄s multa bona nobis ꝓſtitit. Ioh. x.
Multa bona opa oſ̄ndi vobis. Reuera multa. naz
oia q̄ habuit dedit nobis. corpꝰ in refectionē. Io-
hānis. vj. Caro mea vere eſt cibꝰ. dedit ſanguinem
in ablutionē. Apoca. j. Lauit nos in ſanguine ſuo
Dedit aiaz in redēptionē Ioh. x. Aiaz meā pono
pro ouibus meis. Dedit diuinitatē in fruitionem
Ioh. xvij. Hec eſt vita eterna vt cognoſcāt te ſolū
deū. Dedit regnū in poſſeſſionē Matt. xxv. Ve-
nite bn̄dicti poſ. reg. ⁊c. ¶ Itē hūc hoſpitē ve
nerabilē debemus ſuſcipere in domū cordis ꝓpter
vtilitatē ꝯſequentē. Nā pmo illuminat intellectū
Ioh. j. Illuminat omnē hoīem venientē in hunc
mundū. Nā ipſe dixit Ioh. viij. Ego ſum lux mū
di. Dicamus igitᷣ cū ps. Sit ſplendor dn̄i dei ſuꝑ
nos. Nā deꝰ lux eſt. ⁊ tenebre in eo nō ſunt vlle. j.
Ioh. j. Et q̄ hāc lucē nō ſuſcipiūt in tenebris pec-
catoꝝ ꝑmanebūt. ꝯquerētes cū thobia ceco. Qua
le mihi gaudiū cū in tenebris ſedeo et lumen celi
nō video. Thobie. v. De talibus dicit. Augꝰ. De
cecis oculis q̄ te eternum lumē nō vidēt. de tene-
bris ad tenebras vadunt. neſciūt vbi corruūt. Se-
cundo vtilis eſt ſuſceptio eius. quia accendit affe-
ctum. quia deus noſter ignis ꝯſumens eſt Deutᷣ.
iiij. De quo igne Lu. xij. Ignē veni mittere i ter-
rā. quid volo niſi vt ardeat. Quo igne fuerunt ac
cenſi duo diſcipuli Lu. vlti. dicētes. Nōne cor no
ſtrū erat ardēs in nobis ⁊c. Tertio eius ſuſceptio
eſt vtilis. qꝛ ditat nos vtutibus. q̄ eſt theſaurus in
q̄ omēs theſauri ſapiētie ⁊ ſciētie ſunt recōditi. ad
Col. ij. Ipſe eſt fons oīm bonoꝝ. Thobie. x. In te
oia. De quo Aug. Qui deū habet omnia habet.
Sap. vij. Venerūt mihi oia bona pariter cū illa.
Quarto vtilis eſt eius ſuſceptio in domū ſpūalez
quia reficit ſpūalibus ꝯſolationibus. vn̄ Mat. xj.
Venite ad me oēs ⁊c. reficiā vos. i. ꝯſolatione ſpi-
rituali ꝑ grām. ⁊ eternaliter ꝑ gl̄iam. Prouerb. x.
Erit vita gr̄e tue ⁊ gratia coronabit te. iuxta illud
Eccl̄i. xxxij. Ornamentū gr̄e accipiet coronā. pro-
uerb. xj. Mulier gratioſa inueniet gloriā. Qualis
fuit btā martha. que ſuſcepit xp̄m dn̄m in domuz
cordis. ⁊ recepta eſt ab eo in domū gr̄e ⁊ eternita-
tis. ¶ Itē ſi volumus dn̄m ieſuz ſuſcipere in
domū cordis. tūc neceſſariū eſt eandē domū pus
purgare. iuxta illō. j. Regū. vij. Preparate corda
vr̄a dn̄o. Primo ꝑ mētis purificationē. Gre. Ter
gat ſordēs praui opis qui ꝑparat deo domū men
tis. Hugo. Ipſe eſt amator mūdicie cor pollutuz
peccatis non poteſt inhabitare. Ideo. j. Regū. ij.
Deus ſcientiarū dominus ipſi preparantᷣ. ſcꝫ co-
gitationes mūde. ps. xxj. Tu antē in ſancto habi-
tas. Aug. Mundū inhabitaculum decet te emun
dās virtus. Idcirco hec ſuſceptio chriſti in domū
ſpiritualem figuratᷣ. iiij. Regū. iiij. Mulier ſuna-
mitis dixit ad virum ſuū de heliſeo. Animaduer-
to q̄ vir dei ſanctus eſt iſte qui venit ad nos frequē
ter. faciamus ergo ei cenaculū paruū ⁊ ponamus
in eo lectulū ⁊ mēſam ſellā ⁊ candelabrū. ⁊ cū ve-
nerit ad nos maneat ibi. Spūaliter. Per ſunami-
tē intelligitᷣ aia fidelis. volens ſuſcipere heliſeum
id eſt xp̄m. Nam heliſeus interpretatᷣ deus meꝰ.
Faciamꝰ ei pmo cenaculū paruū. i. cor mundū ⁊
ſcm̄. qꝛ ſcribitᷣ Sap. vij. In aias ſctās ſe trāſfert.
nec hitabit i corꝑe ſubdito pctis. Sap. j. Scd̄o po
namus ei lectulū. i. quietā ⁊ pacificā ꝯſciam. De
quo Can. iij. Ferculum id eſt lectulum portabilē.
quod dicitᷣ a fero fers fert. fecit ſibi Salomon. id
eſt xp̄s de lignis libani. Libanus interpretatᷣ can-
didatio qꝛ lectulus ꝯſciētie debet nitere in puritā
tis cādore. ſi heliſeus. i. xp̄s dꝫ i eo q̄ſcere. ps. In

pace factus eſt locus eiꝰ. Tertio ponamꝰ ei mēſaʒ
.i. ꝓpemus coꝛ nr̄m ad miſcðiam. nam vbi paſcūt
paupes. ibi cibat̄ xp̄s. Mat. xxv. Qđ vni ex mini
mis meis feciſtis. mihi feciſtis. Greg. Qđ iacen-
ti in terra tribuis regnanti in celo poꝛrigis. Men
ſale illius ē recta intētio. Ecci. xxix. Trāſi hoſpes
oꝛna mēſam. i. p rectam intētionem. Cibus mēſe ē
volūtas dī. Joh. iiij. Cibus meus ē vt faciam vo-
luntatē patris. Nam hec ē voluntas patris vt ſi-
mus miſericoꝛdes vt pr̄ miſericoꝛs ē. Potus illiꝰ
mēſe ē fletus. Bern̄. Lachꝛyme penitētiū ſūt vinū
angeloꝝ. ita q̄ hō non ſolū miſeret̄ ꝓximi ſ; etiam
ſui. ſuā aiam cibando p dī voluntatem. potando
p lachꝛymaꝝ vbertatē. de quo ps. Potum dabis
in lachꝛymis ꞇc̄. q2 dicit Caſſio. Lachꝛima ē cibus
animaꝝ. coꝛroboꝛatio ſenſuum. ablutio pctōꝝ. la-
uacrū culpaꝝ. Quarto locemꝰ ei ſellam. i. ſedē hu-
militatis. i q̄ requieſcit dn̄s. Iſa. vi. Sup quē requie
ſcet ſpūs meꝰ. ſup humilem. Jdō Eccli. iij. Quā-
to magnꝰ es hūilia te i oibꝰ. Nam ſm̄ bern̄. Hūili-
tas diuine gratie ē familiaris. Quinto ponamus
ei candelabꝝ. i. amoꝛem v̄bi dī. nam dic̄ pſal. Per
bū tuū dn̄e lumē ſemitis meis. Sine iſto lumine
omnis domus mētis ē tenebꝛoſa. Sap. xiij. Va-
ni ſunt oēs hoies i qbꝰ non ē ſcia dī. Jō Sap. vij.
Propoſui p luce hr̄e illā. ſpecioſioꝛ ē ſole. propt̄
qđ hoꝛtatur Greg. ſup Ezech. Oēs q̄ viam vite de
ſiderāt v̄ba vite audire debent. Iſta oia hūit bea-
ta martha p que meruit xp̄m in domū ſpiritualē
ſuſcipe. ¶ Scđo debemus xp̄m ſuſcipe in domuʒ
materialē in pſona paupis. Mat. x. Qui vos re-
cipit me recipit. Jdō .j. Pet. iiij. Hoſpitales inui-
cē ſine murmuratōne eſtote. Et hoſpitalitas ptiet
ad oēs xp̄ianos hoſpitia hn̄tes. vt hr̄. xxxij. q. vij.
c. offerebat. Maioꝛi rōne int̄ xp̄ianos ē opus late
charitatis. Et extēdit ſe ad oēs indifferent̄. de quo
Chryſ. ꞇ hr̄. xlij. diſt. qeſcamus. Quieſcamus ab
hac abſurda curioſitate vt ſimus pſonaꝝ accepto-
res i hoſpitalitate. Nam abꝛaam circa oēs ſe oſtē-
debat. ſi ſcrutatoꝛ eēt. tūc refugientes ad ſe ange-
los hoſpitio nō recepiſſet. Jdō Lu. vj. Omni pe-
tēti te tribue. Rōnē aſſignat Chryſ. Non ex vita
eoꝝ q̄s recipis tibi mercedē tributurus ē dominꝰ.
ſ; ex volūtate miſcðia ꞇ bonitate. Aug. cōtra here
ſim. Diſcite xp̄iani ſine diſtinctione exhibere ho-
ſpitalitatem. ne forte cui domum clauſeritis ꞇ hu
manitatem negaueritis. ipe ſit xp̄s. Jō ad Hebre.
xiij. Hoſpitalitatem ſectantes ꞇ nolite obliuiſci.
¶ Nota licet hoſpitalitas ptinet ad omnes xp̄i-
anos. ſignanter tamen ad ꝑlatos religioſos. Vnđ
xlij. diſtin. hoſpitalem. Hoſpitalē optet eſſe ſacer-
dotem ne ſit de numero eoꝛum quibus in iudicio
dicetur. hoſpes eram ꞇ nō ſuſcepiſtis me. Qui em̄
ap̄lm ſecutus eſt. alios ad hoſpitalitatē dʒ inuita-
re. quō hoſpitalitatis inuitatoꝛ poterit eē q̄ domū
ꝓpꝛiam hoſpitibus claudit. Habet̄ nanq̧ in can̄.
xvj. q. ij. ꞇ ē Hyero. qui dicit. Quoniā qcq̄d cleri-
ci hn̄t paupeꝝ ē. ꞇ domus illoꝝ omnibus dʒ eē cō
munis in neceſſitate ꞇ ſuſceptōne peregrinoꝛum ꞇ
circa curam hoſpitum inuigilare debent. Itē vi-
duis competit hoſpitalitas. j. Thi. v. Vera vidua
ē q̄ paupes hoſpitio recepit. ꞇ ſctōꝝ pedes lauit.

¶ Nota modū hoſpitalitatis. Pꝛio ad veram
ſuſceptionē pauperis ſeu peregrini reqritur vt ho
ſpiti beniuole occurrat̄ vt abꝛaam occurrebat an-
gelis. Gen̄. xviij. Scđo vt hūilr̄ inuitet̄. Gen̄. xv-
iij. Abꝛaam adoꝛauit in terrā ꝓcidens. dicēs. Si
inueni grām in oculis tuis ne tranſeas dn̄e ſeruū
tuū. Tertio vt intrare cogat̄. vn̄ Grego. Nō ſoluʒ
pegrini ſunt inuitādi ſ; trahendi. vtʒ de duobꝰ di-
ſcipulis euntibus in emaus Lu. vlt. Coegerūt illū
dicētes. Mane nobiſcū dn̄e. ꞇ act. xvj. Quedā mu
lier noie lydia colēs deū coegit paulū ꞇ lucam di.
Si iudicaſtis me fidelē dn̄o eſſe. introite i domuʒ
meā ꞇ manete. ꞇ coegit eos. Quarto requiritur vt
dulciter introducat̄. Gen̄. xxiiij. dixit laban ad ſer
uum abꝛae. Ingredere bn̄dicte dn̄i. Et hoc eſt qđ
dr̄. ij. Choꝝ. ix. Nō ex triſticia ſ; ex neceſſitate. hila
rem em̄ datoꝛē diligit deus. Quinto requiritur vt
pedes pegrinoꝝ ꞇ paupeꝝ lauētur. gen̄. xviij. Af-
ferā pauxillū aque ꞇ lauētur pedes vr̄i. ꞇ requieſcite
ſub arboꝛe. Sexto reqrit̄ vt neceſſaria eis admini
ſtrent̄. Gen̄. xviij. Ponam buccellā panis ꞇ cōfoꝛ
tet̄ coꝛ vr̄m. poſtea tranſibitis. Septimo requirit̄
vt hoſpes defendat̄. ſicut fecit Loth Gen̄. xix. qui
claudens oſtium dixit ſodomitis. Nolite qſo frēs
mei malū hoc facere. habeo duas filias q̄ necduʒ
cognouerunt viꝝ. educam eas ad vos. ꞇ abutemi-
ni eis ſicut vobis placet. viris iſtis nihil mali faci-
atis qui ingreſſi ſunt ſub vmbꝛa culminis mei. de
quo Ambꝛo. in li. de patriarchis. ꞇ hr̄. xxxij. q. vij.
Offerebat ſctūs Loth filiaꝝ pudoꝛem. Nam ſi il-
la flagicioſa iniquitas erat. tamen minus erat ſm̄
naturā q̄ʒ aduerſus naturam delinquere. dicit glo
ſa Bartho. bꝛixien̄. Ita hoſpes tenet̄ hoſpitē de-
fendere. Vn̄ ꞇ lex dat actionē ꝯ eū ſi nō fecerit.
¶ Itē nota hoſpitalitas ē maxie vtilitatis. Pꝛi
mo ꝯgnitōʒ dei ꝓpat. Lu. vlt. Cognouerūt eum in
fractōe panis. cū inuitaſſent eū in hoſpitiū. Scđo
tpalia bona multiplicat. vtʒ de vidua. iij. Re. xvij.
cui nō defecit farina ꞇ oleū cū ſuſcepit helyſeum.
Tertio a malo tpali conſuat. vtʒ in raab. q̄ recepit
nuncios Joſue. Eiuſdē. ij. ſaluata cū domo ſua. ꞇ
loth q̄ angelos recepit cū filiabꝰ de incēdio libatꝰ
eſt. Gen̄. xix. Quarto grām impetrat. Btūs domi
nicus hoſpitē ſuā hereticā ad fidē cōuertit ꞇ de za
cheo Lu. xix. Hodie ſalꝰ huic domui facta eſt. iiij.
Regum. iiij. Heliſeus ſuſcitauit filios hoſpite ſue
Quinto p hoſpitalitatem q̄s meret̄ vt deū ſuſcipi
at. Mat. x. Qui vos recipit me recipit. Gre. Pe-
ſate q̄ʒta ſit v̄tus hoſpitalitatis. ad māſiones v̄ras
xp̄m ſuſcipite vt et̄na cōuiuia recipe valeatꝭ. pbe-
te mō xp̄o pegrino hoſpitiū. vt non vos pegrinos
neſciat. ſ; vt ꝓpꝛios ad regnū recipiat. dicens illud
Mat. xxv. Hoſpes erā ꞇ nō collegiſtis me. Nā ad
hoſpitalitatē exercēdā exhoꝛtari nos deberet h̄ q̄
oēs hoſpites ſumꝰ i hac vita. Heb. xiij. Nō hēmꝰ
h̄ manentē ciuitatē. ſ; futurā quā qrimꝰ. Jō aug.
de v̄bis dn̄i. ſmo. xxxij. dic̄. Vnuſqſq̧ i domo ſua
h̄ hoſpes ē. alioqn ſi nō eēt hoſpes nō inde tranſi
ret. ſi tranſiturus es velis nolis hoſpes es. ſi dimit
tit illā domū filijs hoſpitibꝰ dimittit. Nā ſm̄ aug.
Homo in pꝛeſenti vita eſt quaſi in domo aliena.
neſcit qn̄do exire ſibi pꝛecipitur. qđ igr̄ ꝯſuit cla-

nio mentis de tpalibus. vt hr̄ Sap. v. Quid nob ꝓfuit ſupbia. quid diuitiaꝝ iactantia. oia tranſierunt velut vmbra. ⁊ quaſi nuncius precurrēs. ⁊ q̄ſi ſpuma glacialis que a vento tollitur. ⁊ tanq̄ memoria hoſpitis vnius diei pretereuntis. Nā tabernarius non vellet ꝙ rediret hoſpes ⁊ reciperet qȯ dimiſit. Sic nec filij tui deſiderant reditum tuum poſt obitum. Item ſicut tabernarius niſi ad oſtiū conducit hoſpites. ſic ꝓpinqui ⁊ amici dumtaxat ad foſſam te conducunt. ⁊ traditur obliuioni memoria tua. ps. ix. Perijt memoria eoꝝ cū ſonitu. ¶ Idcirco hoſpitalitatē debemus hic exercere vt in futuro poſſemus hoſpitiū hr̄e. de quo Aug. contra heſim. Prebe tectū. accipe celū. Iō apl's ad Heb. xiij. Hoſpitalitatē nolite obliuiſci. p hāc q̄dam deo placuerunt angelis hoſpitio receptis. ſuper quo Orige. Domus hoſpitales ingreſſi ſūt angeli. domus vo hoſpitibus clauſis ignis ⁊ ſulphur eccendit. Inde Orige. ſup Geñ. li. v. Audite qui peregrinis domū clauditis qui hoſpitem vitat̄. Loth in ſodomis habitauit. alia eius bona geſta non legimus niſi ꝙ angelos hoſpitauit ⁊ incendia ignis euaſit. O q̄ meritorium eſt hoc opus miſericordie. Primo quia i hoc bono locabunt̄ hoſpitio in futuro. q2 in paradiſo. dicetur eis illud Lu. xxiij. Hodie mecum eris in paradiſo. Ibi bene cibētur iuxta illud Sap. xvj. Panem celi preſtitiſti eis omne delectamentum in ſe hn̄tem. Scd̄o melius potētur. de quo ps. xxxv. Torrente voluptat̄ tue potabis eos. Apocal'. xvj. Sitiēti dabo de fonte aque viue gratis. Tertio honorifice cubabūtur Cañ. j. Lectulus noſter floridus. Quarto in claro ⁊ lucido cubiculo collocabuntur. apocal'. xxj. Ciuitas illa non eget ſole neq̄ luna vt luceant in ea. nam claritas dei illuminat illam. Quinto requies ſine ſtrepitu dabitur eis. De quo Iſa. xxxij. Sedebit populus meus in pulcritudine pacis. ⁊ in tabernaculis fiducie ⁊ in requie opulenta. Sexto letum hoſpitē habebunt. ſ. dn̄m deū. Iſa. xxxv Videbunt gloriā dn̄i dei noſtri. ⁊ ihm filium eius qui tranſiens miniſtrabit illis Lu. xij. Ibi adimplebitur dictum Berñ. Plenum erit omni dulcedine videre hominē ⁊ hominis conditorem. Ecce q̄ magna eſt merces ⁊ gloria hoſpitantium peregrinos. de quo Chryſ. ſup Math. c. x. ſuper illo verbo. Qui recipit iuſtum in nomine meo. mercedē iuſti recipiet. Vbi dicit Chryſ. Qualem mercedē habet qui propter deum peregrinatur. talē habet qui ſuſcipit peregrinantem ⁊ fiunt ambo equales qui propt̄ deum refrigerat. ⁊ qui ꝓpter deum laborat. ⁊ maioris eſt meriti q̄ ꝙ homo ſeipm̄ acriter caſtigaret. ¶ Vnde legitur exemplū. ꝙ fuit q̄dam ſenex valde hoſpitalis. faciebat hoies manducare quos hoſpitabat. ⁊ cum ipis manducauit Venit ſemel quidam ſenex quem hoſpitio ſuſcepit. ſ; ſecū mādūcare noluit. dicens ſe ieiunare. At ille dixit. Veni orem9 ſimul ſub arbore. cui arbor inclinabit̄ opus eius a deo acceptabit̄. iſti orare incipiētes. arbor iclinata ē huic q̄ hoſpites hoſpitio ſuſcepit. Iō ambro. in li. de officijs. Vides inq̄t ꝙ abraā deū hoſpitio recepit dū hoſpites q̄rit ⁊ loth angelos. vñ ſcias tu cum ſuſcipis hoiem ſuſcipies xp̄m. vtz exēplum de martino monacho vt ſcribit Grego. in quadam omelia. qui inuenit lepro ſum volēs eum portare ad hoſpitium in monaſterium eſtimans euz hominē inuenit eū fore chriſtū. Sic martha non ſolum ſuſcepit homines ⁊ angelos hoſpitio. ſed regē ⁊ dn̄m hominū ⁊ angeloꝝ. ꝓpter qȯ magnum eius hodie meritum ⁊ p̄mium p̄conizatur in vniuerſo mundo. ⁊ legitur in p̄nti euangelio. Mulier quedam martha nomie excepit illum in domum ſuam.

¶ Sermo cx. ¶ Ad idem.

Martha ſatagebat circa freq̄ns miniſteriū. Luc. x. ¶ In ſūma p̄ntis euangelij duo innuunt̄. Prio laudabilis xp̄i ſuſcepio in honorabili hoſpitio. Secundo ſubiungitur amabilis marthe conqueſtio de ſororis ocio. Primū patet in p̄cipio. Secundū tangit̄ ibi. Dn̄e non eſt tibi cure. De primo dic̄ In illo tp̄e. ſ. cum xp̄s iret ad p̄dicandum de loco ad locum. tunc intrauit in quoddam caſtellum. ſ. bethaniam. diſtans q̄ndecim ſtadijs a hyeruſalē. ¶ Sed diceres. quis fuit inductor ⁊ inuitator qui ihm inuitauit. Rñdetur ꝙ lazarus cum venit de venatōne ⁊ vidit ihm reſuſcitantē iuuenē adoleſcentem ante portam ciuitatis. Nam tunc inſpiratum ē ſibi. Iſte ē qui venturus eſt ad ſalutē ppl'i ⁊ inuitauit xp̄m. Tunc martha reuerent̄ ſuſcepit eum. ⁊ maria delectabatur in verbis eius. Spualiter. Per has tres pſonas intelligitur triplex ſtatus hominum. ſ. penitentium actiuorum ⁊ cōtemplantium. Status primus. ſ. penitentium intelligitur p lazaꝝ qui interp̄tatur adiutus. ⁊ ſignificat pniam. Nam ſine adiutorio ⁊ grā dei nemo pōt penitere. de quo Augu. in li. de pnia. Vere penitere non ē hois ſ; grē dei. Ergo errant qui dicunt. ſi hoc pctm̄ agam volo bn̄ penitere. ac ſi ſtaret in eorū poteſtate. quod tamen non eſt. Ratio. quia, ad veram penitētiam ad minus requiruntur duo. ¶ Primum contritio de pctis p̄terit̄. modo q̄s p̄ſtet illam. nō homo. nō papa vel ep̄s. ſ; deus. de quo Richar. li. iiij. de contemplatione. Nihil intima cordis purgat niſi contritio quaz deus donat. Iohan. xv. Sine me nihil poteſtis facere. ſ. meritorie. ¶ Secundum quod requiritur ad veram penitētiam ē voluntatis bone propoſitio. ſcilicet amplius non peccandi. Et illam ſolus de9 dat. Phil'. j. Deus operatur in nobis velle ⁊ p̄ficere. ergo merito ſtatus pnie figuratur per lazarum. qui interpretatur quaſi adiutus. Peccator penitens poteſt dicere cum pſal. Niſi dominus adiuuiſſet me. paulominus habitaſſet in inferno anima mea. Sicut lazarus inuitat ieſum ad domum marthe. ſic penitentia inducit ieſum in domuz cordis noſtri. de quo Iſidorus li. ij. de de ſummo bono. Penitentia eſt medicamen vulneris. ⁊ inductio ſalutis. iō Berñ. Intrans ieſus in caſtellum cordis noſtri. Lazarus inuitat ieſum ⁊ domum purgat. ſcilicet penitentia. ſed martha ornat. id eſt actio. maria vero letificat. id eſt contemplatio. Iō̄ ſubdit i textu Mulier q̄dā martha nomine excepit. i. feruenter cepit illū i domū ſuā. ⁊ huic erat ſoror noie maria.

P ¶ Moraliter. Per marthã intelligit̃ vita actiua. per mariam vita contẽplatiua. Vita actiua vt dic̃ Aug. ē corpis obſequiũ ꝑpt̃ deũ corpalr̃ in corporalia exhibitũ. vt eſt eſurientẽ cibare. ecce cibãs cibatũ ⁊ cibus ſunt omnia corpalia. ⁊ hoc ē negocium marthe. Item martha p̃oꝛ noiat̃ ꝙ̃ maria. q꞉ ſenioꝛ. ⁊ ſic vita actiua debet p̃cedere cõtẽplatiuã. de q̃ Grego. vj. moral̃. Qui ad arcẽ contẽplatõis aſcendere deſiderat. neceſſe eſt vt prius in actione ſe exerceat. Actio ſm̃ Nico. de lyra. eſt opatio v̾tutum moraliũ. In his dꝫ fieri p̃us exercitatio añꝙ̃ accedat homo ad contemplationẽ. Sed heu aliq̃ ſunt q̃ poſt ſuſceptã pniam volunt eſſe contẽplatiui. qd̃ nõ põt fieri. Berñ. Nõ prius Rachel ꝙ̃ lya ſupponit̃ Jacob. Jõ dicit Hug. ſup Cañ. c. ij. Cõtemplatorẽ vex te iudico. ſi primo pficiat te actio tunc ſubdit textus. Martha ſatagebat. i. ſatis agebat circa freq̃ns miniſteriũ.

X ¶ Itẽ nota ſi qs vult meritorie opari in vita actiua vt ſatagat cum martha. tunc vita actiua req̃rit ſeptem. ſm ꝙ dies ſunt ſeptẽ in hebdomada p quos enumerat̃ ⁊ dilabitur vita noſtra. Primo requirit mentis purificationẽ. Scd̃o rectã intentionẽ. Tercio ꝓximi edificationẽ. Quarto cordis humiliationeꝫ. Quinto diligentẽ executionẽ. Sexto futurã remunerationem. Septimo perſeuerãtem oparioneꝫ.

¶ Dixi primo actiua vita vt meritorie agat̃ req̃rit mentis purificationẽ. Jaco. iiij. Emũdate manus ⁊ purificate corda. Rõ Eccs. ix. Qui in vno offendit. multa bona perdit. Beda in omel̃. ſup Johannẽ. Actiua vita eſt exterioꝛem hoiem opibus iuſticie iſiſtere. ⁊ ſeipm̃ imaculatũ ab hoc ſeculo cuſtodire. nã modicũ fermentũ totã maſſam corrũpit. ⁊ ſic vnũ pctm̃ mortale. Grego. Nulla bona acceptant̃ que maloꝝ admixtione maculant̃. Licet homo multa facit. tñ deo non placent niſi homo prius d̃o placeat. Grego. Nõ placuit abel ex munere. ſꝫ mun⁹ ex abel. Idem. Quid ꝓdeſt ſua dare deo ⁊ ſeipm̃ dyabolo. nil poterit deo foꝛe gratũ ꝙ̃diu hõ ingratus eſt deo p mortale pctm̃. Jd̃o grauia pctã dicũtur moꝛtalia triplici de cã. Pmõ q꞉ mortificãt oia. iuxta illd̃ Ezechie. xviij. Si auerterit ſe iuſtus a iuſticia ⁊ fecerit iniq̃tatẽ. nũq̃d viuet. omnes iuſticie ei⁹ quas fecerat non recoꝛdabunt̃. vñ Aggei. j. Seminaſtis multũ. ⁊ intuliſtis pax. ⁊ q̃ ꝯgregauit merces miſit eas in ſaccũ pertuſum. Scd̃o pctm̃ moꝛtale dicit̃ graue. q꞉ trahit ad moꝛtẽ eternã. ad Ro. vj. Stipendia pcti moꝛs. Tertio q꞉ aufert hoi deũ qui eſt vita anime. aug. Vita anime de⁹ eſt. ⁊ q̃ recedit ab eo moꝛtu⁹ eſt. talis eſt qui peccat moꝛtalr̃. Jaco. j. Peccatũ cũ conſummatuꝫ fuerit generat moꝛtẽ.

¶ Scd̃o vita actiua requirit rectã intẽtionẽ q꞉ dicit Grego. xxviij. moral̃. Intentio p̃ſtat fundamẽtũ opi noſtro. nã ſicut fabꝛica colũnis. colũne baſib⁹ fulciunt̃. ita vita actiua virtutibus. ⁊ v̾tutes in tim e in intẽtõne pſiſtunt. Jõ ſubdit ibidem. Vigilãti cura intentio eſt penſanda. nã qui rectã intentionẽ in opere non habent. totũ opus amittunt. Cui conſonat Magiſter in. ij. diſtin. xl. act⁹ ſũt ſimpliciter mali q̃ peruerſam intentionem habent.

A ¶ Sed diceres. q̃lis debet eſſe intentio actiui hominis. Reſpondet Berñ. In omni opatione vite actiue pꝛincipaliter intende gloꝛiam dei. tui ſalutem ⁊ ꝓximi vtilitatem. Primo intende gloꝛiam dei. j. Choꝛ. x. Oia q̃cunq̃ facitis ad gloꝛiam dei facite. Berñ. Fidelis famul⁹ nõ ſuã ſꝫ dñi q̃rit gloꝛiam. ſic nos dicẽdo cũ ps. cxiij. Nõ nobiſ dñe nõ nobis ⁊c̃. Scd̃o intẽde tuã ſalutẽ. berñ. Nemo tibi germanioꝛ vnico matris tue. Tertio ꝓximi vtilitatẽ. ⁊ hoc eſt tertiũ qd̃ dixi ꝙ requirit vita actiua ꝓximi edificationẽ. vñ Mathe. v. Luceat lux veſtra coꝛam hoibus. vt videant opa veſtra bona. ⁊ gloꝛificent patrẽ vr̃m qui in celis eſt. Lu. xj. Nemo accendẽs lucernã ponit eam in abſcondito neq̃ ſub modio. ſꝫ ſup candelabꝛum vt luceat his qui in domo ſunt. cum docet apl̃s ad Ro. xij. Prouidẽtes bona nõ tm̃ coꝛam deo. ſꝫ etiam coꝛaꝫ omnibus hoibus.

¶ Diceres. tam en docet ſaluatoꝛ Mat. v. Attẽdite ne iuſticiã vrãm faciat̃ coꝛã hoibus. Rñdet Gloꝛa ſup Mat. In ope bono q̃renda ē gloꝛia diuina. ⁊ ea de cã dꝫ fieri in publico de q̃ Mat. v. dictum eſt. Sed in bonis opib⁹ fugienda ē gloꝛia ꝓpria. ⁊ de hoc dicit. Attendite ne iuſticiã veſtram faciatis coꝛam hoibus. Ideo ſb̃dit Vt videant̃ ab eis. Greg. Sic opus fiat in publico vt intẽtio maneat in occulto. Dicit nanq̃ aug⁹. Si nõ habes inſpectoꝛes. nõ hẽbis imitatoꝛes.

¶ Quarto vita actiua req̃rit coꝛdis humiliationẽ Eccl̃i. vij. Humilia valde ſpm̃ tuum. Nã ſi magna opa feciſti. multis bonũ exemplũ p̃buiſti ⁊ plures melioꝛaſti cum vita ⁊ doctrina tua. noli extolli. ſꝫ memẽto Eccl̃i. iij. Quanto magnus es humilia te in omnibus. Greg. iij. moral̃. Perit oẽ qd̃ agitur niſi in humilitate cuſtodiatur. Lu. xvij. Cum feceritis omnia que precepta ſunt vobis. dicite. inutiles ſerui ſumus. ſ. nobis non complacendo. aug⁹. Vbi tibi placuiſti. ibi defeciſti. berñ. Qui placere deo deſiderat. neceſſe eſt vt ſibi diſpliceat. nam ſm Augu. Summa perfectio chꝛiſtiane religionis eſt vt ꝙ̃tum homo proficiat tantum ſe deficere putet Et hoc cauſat vera humilitas. De qua berñ. Vera virtus eſt humilitas. de qua homo veriſſima cognitõne ſibĳpi vileſcit.

¶ Quinto requirit futuraꝫ remunerationem non querens in p̃nti remunerari per tpalia. ſ. diuitias ⁊ honoꝛes. ſꝫ querit deuꝫ in pꝛemium. dicendo cum pſal. Quid enim mihi in celo eſt. ⁊ a te quid volo ſuper terraꝫ. pars mea deus ineternum. q. d. Celum paruipendo. terrã non curo. ſꝫ deũ meũ in pꝛecium deſidero.

B ¶ Sed ꝙ actiui ſolum deum deſiderare debent in pꝛemium. hoc in multis figuratur in veteri lege. Primo in abꝛaam Geñ. xiiij. cum perſecutus fuerat quinq̃ reges qui depꝛedati fuerant terram ⁊ ceperunt Loth ⁊ fecit victoꝛiã. Dixit ei rex in ſodoma. Da mihi animas. cetera tolle tibi. Reſpondit abꝛaam Leuo manus meas ad dñm deum excelſum poſſeſſoꝛem celi ⁊ terre ꝙ a filo ſubtegminis vſq̃ ad coꝛrigiam nõ accipiam ex omnibus que tua ſunt Spiritualiter. Per abꝛaam qui hoſtes occidit et pꝛedam reduxit intelliguntur iudices eccleſiaſtici ⁊ ſeculares qui iuſticiam faciunt inter virum ⁊ virum non debent accipere munera parua vl̃ magna. xj. q. iij. nõ lꝫ. Nõ lꝫ iuſtũ iudiciũ vẽdẽ. lꝫ aduocato vẽdere pꝛocinĩũ. ſꝫ ñ iudiciũ. ſꝫ heu nũc iplet̃

illud .j. Regum. viij. Declinauerunt poſt auariciā
acceperunt munera. ⁊ pu̾erterūt iudiciū. Ꝟ non ē
ꝓpriū bonoꝝ iudicū ꝟ mal oꝝ. de q̄ Prouer. xvij.
Munera de ſinu impius accipit vt puertat ſemi-
tas iudicij. Sꝫ q̄ ampli⁹ eſt conq̄rit̃ Iſidorus. ⁊ hꝫ
xj. q. iij. paup. Paup dum nō hꝫ vn̄ offerat non ſo
lum audiri contēnit̃. ꝟ etiā contra veritatē oppⁱmi
tur. de talibus Iſa. v. Ve vobis q̄ iuſtificatis ipſū
ꝓ muneribus. Symō de caſſia. Ve in ſacra ſcriptu
ra ſignificat eṫnam damnationē. Sꝫ boni iudices
expectāt eṫnā remūerationē. xj. q. iij. q̄ recte. Qui
recte iudicat ꝑmiū retributōis a dō expectat. Se-
cundo figurat̃ in moyſe. q̄ ait ad dn̄m Num. xvij.
Tu ſcis qꝛ aſellū nec vnū accepim. i. qdcūꝗ exile
mun⁹. Spūalr̃. Moyſes q̄ leuitas inſtituit ⁊ ordi
nauit. leuitas figurat ep̄os q̄ꝝ ē cōferre ordines ⁊
bn̄ficia. q̄ ꝓ talibus nullū mun⁹ dn̄t accipe. vt hꝫ
de ſymonia. in ordinādo. In ordinādo nō dꝫ ep̄us
impoſitionē man⁹ vendere. nec notari⁹ calamum.
iuxta illud Mat. x. Gratis accepiſtis gratis date.
Tercio figurat̃ in ſamuele. j. Reg. xij. q̄ ait. Cōuer
ſatus ſum coram vobis ab adoleſcētia mea vſꝗ in
diē iſtū. ꝑſto ſum loq̄mini coram dn̄o. vtꝝ bouem
cuiuſꝗ tulerim vel aſinū. ſi quē oppꝑſſi. ⁊ ſi de ma
nu cuiuſꝗ mun⁹ accepi hodie reſtituā. Spūaliter
ꝑ ſamuelē q̄ orauit ꝓ filijs iſrl̃. ⁊ q̄ ait. Abſit a me
hoc grande pctm̄ vt ceſſem orare ꝓ vobis. itelligū
tur religioſi q̄ ꝓ miſſis ⁊ orōnib⁹ nullū mun⁹ dn̄t
deſiderare. ꝟ conſeq̄nt̃ cōſequit̃ ⁊ euenit ſuſtētatio
nis receptio. iuxta illō apl̄i. j. Chor. ix. Qui altari
deſuit de altari viuat. Et ſubdit. Quis paſcit gre-
gē ⁊ de lacte eius nō manducat. Nemo militat ſti
pēdijs ſuis vnꝗ. et ſeq̄tur ibidē. Dn̄s ordiauit his
q̄ euāgeliū nūciant de euāgelio viuere. Lu. x. Edē
tes ⁊ bibētes q̄ apō illos ſūt. dign⁹ ē em̄ opari⁹ mer
cede ſua. Quarto figurat̃ in helyſeo. iiij. Reg. v. q̄
de naaman leproſo ⁊ mūdato nihil voluit accipe.
lꝫ ille beniuole ei multa offerebat. Spūalit̃. Per
heliſeū q̄ ꝑ ſeptenam lotionē mūdauit naaman a
lepra. ſignificant̃ ſacerdotes q̄ conferūt ſeptē ſacr̄a
ꝑ q̄ fideles lauant̃ i eccl̄ia. de q̄bus nihil dn̄t exigē
vt hꝫ de ſymonia. c. nō ſacra. Attn̄ q̄ pietas hoim
introduxit pias cōſuetudines ep̄i faciunt obſua-
re. vꝫ de ſimonia. c. ad apl̄ica. ¶ Diceres. ſi ali
q̄d libere offert̃ miniſtrāti ſacr̄a. nūq̄d ꝑt accipere
Rn̄det Guil̃. q̄ ſic. ſi indiget pōt ei dari pecunia i
ſumptus ſacerdotis. nō in munera ſacerdotij. i. of
ficij ſacerdotalis qḋ ipēdit. ſic̄ dicit Hyero. q̄ de-
cē panes cruſtula ⁊ vas mellis ſi data fuerūt pro-
phetis magis in ſumptus q̄ꝫ in munera ꝓphetie
reputāda ſūt. vt hꝫ. j. q. j. indices. Cū ergo dicit̃. ſa-
cerdos recipit pecuniā ꝓ amminiſtrādis ſacmen
tis. tūc ly ꝓ notat cām ſine q̄ nō. ſ. cām ſuſtētatōis
⁊ non appciatōꝫ ipſius ſacr̄i vel officij qḋ impēdit
vl̄ laboris q̄ laborat in ipō officio. qꝛ labor coniun
ctus ē officio qḋ nō dꝫ vēdi nec locari. Et ſic ſacer
dos dꝫ gratis impēdere officiū. Sil̄r quod dat̃ ei
gratis dꝫ dari denotando ſuſtētationē ⁊ nō appci
ationē. ſicut dicit aug. q̄ apl̄i gratuitū panē accipi
ebant ab illis q̄bus gratis ꝑdicabant. Vn̄ augu.
in li. de paſtoribus. Si tibi accenditur lucerna in
domo vt tibi luceret. nonne adijceres oleuꝫ ne ex-
tingueret̃. Vn̄ ⁊ addidi̇dit. vnde ergo viuitur ne-
ceſſitatis eſt accipere. charitatis vero ē ꝑbere. Nō
igitur venale eſt ſacramētum vt hēticus dicat vel
iniquus chriſtianus. vt illud ſit ꝑcium qḋ ſumunt
vn̄ viuant. qui euangelium nunciant vl̄ ſacr̄a ad-
miniſtrant. Si enim ſic vēdunt magnam rem vilı̄
ꝑcio vēdunt. Accipiunt ergo ſuſtētationē neceſſi-
tatis a populo. ꝟ mercedē ſuſtētationis a deo. Nō
em̄ populus ydoneus ē reddere mercedem illis.
non em̄ expectant iſti mercedem niſi vnde illi ſa-
lutē. quia nō q̄runt ꝑncipalit̃ datum ſed fructum.
¶ Sexto requirit vita actiua diligētem executio-
nem. ij. Paral̃. xix. Omnia cū diligētia agite. Nā
negligētes maledicuntur Hyere. xlviij. Maledi-
ct⁹ qui facit opus dn̄i negligēter. Propt̃ qḋ hortat̃
apl̄s Rom̄. xij. Spū feruētes. dn̄o ſeruiētes ſcꝫ in
charitate. ſine qua omnis actio fruſtra. Vn̄ Hyla
rius ſup Iobem. Fruſtra erit omnis operatio ni-
ſi aſſit dei dilectio. Bern̄. Charitas ē virtus i q̄ nec
minimū opus deſpicit̃. ⁊ ſine qua maximum nō
acceptatur. Non ꝑdicatio. j. Chor. xiij. Si linguis
hominum loquar ⁊ angelorum. charitatē autem
non habuero ſum velut es ſonans ⁊ cymbalū tin-
niens ⁊c̄. non fides. j. ad Chor. xiij. Si hūero om-
nem fidem. ita vt montes transferam. charitatem
aūt nō habuero nihil ſū. non elemoſina. j. Chor.
xiij. Si diſtribuero in cibos pauperum oēs facul
tates meas ⁊c̄. non martyriuꝫ. j. Chor. xiij. Si tra
didero corpus meum igni vt ardeam. charitatem
aūt nō habuero nihil ꝓdeſt. Ideo Aug. Charitas
eſt que valet ad omnia. ſine qua nihil valent oīa.
¶ Septimo vita actiua requirit ꝑſeuerantē opa-
tionē. Lu. j. In ſanctitate ⁊ iuſticia ſeruiamus do
mino omnibus diebus noſtris. Non dicit aliqui-
bus diebus ꝟ omnibus. Quia dicit Gregori. In
caſſum bonum agitur ſi ante terminum vite deſe
ratur. Ideo Eccl̄i. ij. Fili accedens ad ſeruitiū dei
ſta. ſ. in ꝑſeuerantia. Chryſ. Tolle ꝑſeuerantiā. nul
lum obſequium habet meritum. Propter quod
fuit preceptum in figura Leuiti. j. q̄ caput cū cau
da deberet offerri deo. id eſt principium cum fine
Math. x. Qui perſeuerauerit vſꝗ in finem h̄ ſal-
uus erit. Quod fecit beata Martha. vt patet i ei⁹
legenda ⁊c̄.

¶ De ſancto Petro ad vincula.

¶ Sermo cxj.

Erodes poſtquā occi

b dit Iacobū appoſuit ⁊ apprehendē Pe
trum. Actu. xij. Ambroſi. in exameron.
Lupus qui ſemel guſtat carnem humanam. eam
amplius comedere appetit. ⁊ effundere ſanguinē
humanum delectatur q̄ vſꝗ ad mortem ingredit̃
pro ea. Ratio. quia homo inter omnia animalia
carnem habet ſapidiorem ⁊ ſanguinem dulcioreꝫ
quia de quanto animal melioribus eſcis veſcitur
⁊ nutritur. de tanto caro ⁊ ſanguis ſuauior reddit̃
Et ſic eſt de homine. ideo a lupis plus appetitur.
Spiritualiter. Per lupum intelligitur crudelis
tyrannus. quia mali xp̄iani dici hoies nō merent̃
ſm̄ illud Boecij li. iiij. proſa tercia. Euenit vt quē
transformatum vicijs improbum videas hominē